

SPLOŠNO SODIŠČE

Tožba, vložena 1. novembra 2019 – John Wood Group in drugi/Komisija

(Zadeva T-749/19)

(2020/C 45/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožee stranke: John Wood Group plc (Aberdeen, Združeno kraljestvo), WGPSN (Holdings) Ltd (Aberdeen), Wood Group Investments Ltd (Aberdeen) in Amec Foster Wheeler Ltd (Knutsford, Združeno kraljestvo) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožee stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 Sklepa C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za nezakonito državno pomoč in odpravi zahtevo ZK za zagotovitev vračila domnevne nezakonite državne pomoči, ki sta jo prejeli tožeči stranki v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen, če se z njim zahteva, da ZK zagotovi vračilo domnevne državne pomoči; in
- vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih tožečima strankama v teh postopkih.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožee stranke v utemeljitev tožbe navajajo devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno razumela okvir, cilj in operacijo pravil ZK o nadzorovanih tujih družbah (CFC) v zvezi s spoštovanjem obravnave netrgovalnih finančnih dobičkov. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na kumulativnih očitnih napakah. Natančneje, Komisija je storila očitne napake pri razumevanju celotnega davčnega sistema ZK, pri razumevanju ciljev CFC Sistema na posebnem področju izjeme pri financiranju skupin in opredelitvi upravičenih kreditnih razmerij.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno opredelila izjemo pri financiranju skupin kot davčno oprostitev in posledično kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi profiti izjema pri financiranju skupin pomeni določbo o dajatvah in del opredelitive omejitev pravil CFC, ne pa selektivne prednosti. Komisija ni podala količinske analize, da bi dokazala, da gre za prednost in ob neobstoju trdnega dokaza, da je posledica zadevnega ukrepa prednost, izpodbijanega sklepa ni mogoče sprejeti.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni pravilno opredelila referenčnega sistema za presojo učinkov pravil CFC in je napačno opredelila pravila CFC kot sklop pravil, ločen od celotnega sistema ZK o davkih na dobiček. Komisija ni pravilno razumela cilja pravil CFC in ni upoštevala diskrecijske pravice ZK.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri analizi državne pomoči in je uporabila napačen test pri obravnavi vprašanja primerljivosti. Komisija ni ugotovila, da je davčna osnova ZK izpostavljena različni ravni tveganja, glede na to, ali gre za kreditiranje znotraj skupine, ki je obdavčljiva v ZK, ali za kreditiranje znotraj skupine, ki ni obdavčljiva v ZK ter je nerazumno ugotovila, da je kreditiranje znotraj skupine primerljivo s kreditiranjem tretje osebe.
5. Peti tožbeni razlog: tudi ob predpostavki, da so bili zadevni ukrepi CFC *prima facie* pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je bilo v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, ki bi jo bilo mogoče uporabiti za zagovarjanje skladnosti zadevnih ukrepov s pravili EU o državni pomoči. Poleg tega je izpodbijani sklep nerazumen in nedosleden, saj je Komisija pravilno ugotovila, da je Poglavlje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) utemeljen v primerih, ko bi bil edini razlog, da se dajatev CFC uporabi na podlagi Poglavlja 5 navedenega dela 9A, test „kapitala, povezanega z ZK“, glede na to, da bi bila lahko izvedba tega testa v praksi pretirano težka, istočasno in brez ustrezne obrazložitve pa Komisija trdi, da navedeno Poglavlje 9 nikoli ni utemeljeno v primerih, v katerih bi se na podlagi testa značilnih dolžnosti zaposlenih dajatev CFC uporabila na podlagi navedenega poglavja 5. Dejansko je test značilnih dolžnosti zaposlenih težko uporabiti v praksi, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je poglavje 9 utemeljeno tudi v okviru tega testa in bi morala zato ugotoviti, da ne gre za državno pomoč.
6. Šesti tožbeni razlog: če bi bilo treba izpodbijanemu sklepu ugoditi, bi njegova izvršitev preko vračila domnevne državne pomoči s strani tožečih strank kršila temeljna načela prava EU, vključno s svobodo ustanavljanja in opravljanja storitev, glede na to, da se v primeru tožečih strank zadevne CFC nahajajo v drugih državah članicah.
7. Sedmi tožbeni razlog: zahteva za zagotovilo vračila, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija ni ustrezno obrazložila odločilnih elementov v izpodbijanem sklepu, kot je ugotovitev, da bi bilo dajatev CFC na podlagi navedenega poglavja 5 mogoče brez težav ali nesorazmernega bremena uporabiti z uporabo testa značilnih dolžnosti zaposlenih.
9. Deveti tožbeni razlog: z izpodbijanim sklepom se krši tudi načelo dobrega upravljanja, ki zahteva, da Komisija deluje transparentno in predvidljivo v njenih upravnih postopkih in da sprejema odločitve v razumnem časovnem okviru. Ni razumno, da Komisija potrebuje več kot štiri leta za sprejetje sklepa o začetku postopka preiskave v obravnavani zadevi in da sprejme sklep več kot šest let po začetku veljavnosti izpodbijanega ukrepa.

Tožba, vložena 8. novembra 2019 – Rio Tinto European Holdings in drugi/Komisija

(Zadeva T-762/19)

(2020/C 45/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Rio Tinto European Holdings Ltd (London, Združeno kraljestvo), Rio Tinto International Holdings Ltd (London) in Rio Tinto Simfer UK Ltd (London) (zastopniki: N. Niejahr in B. Hoorelbeke, odvetnika, A. Stratakis in P. O'Gara, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija